

HRVATSKA RIEČ

Fredplatna cijena: na godinu K 12. — Za pô godine K 6. — Za Šibenik na godinu došašnjem u kuću K 12. — Za Inozemstvo na godinu K 12 suviše poštarski trošak. — Pojedini broj 10 para. — Plativo i utuživo u Šibeniku.

Izlazi sredom i subotom

Uredništvo, uprava i Tiskara lista nalazi se u ulici Bazilike sv. Jakova. — Oglasni tiskaju se po 16 para petli redak ili po pogodbi, te se primaju samo oni, koji se unaprije platne. — Priobčena pisma i zahtave tiskaju se po 20 para po petli redku. — Nefrankirana pisma ne primaju se. — Rukopisi ne vradaju

Iza kulisa kompromisa.

Utvaraško-demokratski kompromis glavna je tačka dnevnog reda u našoj politici. Glasila-gornji dviju stranaka krvavo se znoje, a da bi svoje pristaše, koji nisu upućeni u zakulisne intrigue one špekulantске politike, uvjerili o nuždi tog kompromisa. Ne čemo ovdje još jednom iznosići sve one prazne i šuplje razloge, kojima se špekulantne novine služe i koje do dosade ponavljaju; dovoljno će biti, ako još jednom naglasimo, e je onaj sporazum pod strahu pred napredjućim u pobijedonosnim pravaštvom, koje oni hoće da utuku, e da sebe uzmognu spasiti.

Medutim, dok oni svakojako zavaruju narod i lažno prikazuju svoju očajnu borbu, ova sasma drugače izgleda, ako ju promotrimo bez one, koprene, kojom joj golotinu i odvratnost kriju. Utvara, naime, kao takov, sastavljena je od grupe ljudi, od trgovčkog i špekulantskog konsorcija, u kojem jedni druge podržavaju, koliko je nužno, da ne padnu, a to samo zato, da se svi zajedno uspiješnije mogu odupirati nasrtaju sa strane poštenih elemenata, koji su se u stranci prava okupili. Taj konsorcij opet se u svojoj nutritijski dieli na nekoliko klika. One klike mačjim okom vrebaju jedna na drugu i koja će prevlast odnijeti, a dosjedno i bolji do prisvojiti. Lične ambicije, koristoljubje, interesi pojedinih dinastija, sve su to poluge, koje između samih utvaraša daju uzajamno nepovjerenje, zavist i mržnju. U jednom naime većem dalmatinском gradu načelničko mjesto je ono, koje je utvaraše podijelilo. U istom gradu bilo više častolepnih ljudi, koji su na onim položajem hlepili. I čim se jedan domogao te časti, već mu drugi iza ledja rovarili, jemu mu kopali, dok ga ne zbacise. Došao drugi, a ovomu se isto dogodio. Izigrani zadjeni su mržnjom proti onima, koji su ih krišom oborili, te se sad jednom po jednom osvećuju, također potajice. Drugome se izmaka mandat izpod nogu; drugi i kolega politički mu ga preteo. Treći je aspirirao na neke pogodnosti za stanovite svoje špekulacije; po koji drugi to manjšu, pretekao ga i zalogaj mu iz usta ugrobio. Naravno je, da ovakvi nemoralni odnosaji, gdje jedan drugog mrzi i zavidia mu na materijalnim uspjesima, ne mogu urodit uspiješnim radom.

Kod demokrata je jedno te isto. Razliku je lu, da kancelarije igraju ulogu. Neki lici uhvatali u svoju sredinu čovjeka sa nekim sposobnostima, ali nedosljedna i nemirna duha. Izrabili njegovo ime, izložili ga mržnji, jer su s njim zajedno ali samo pod njegovom firmom blatom prskali cijelu Dalmaciju, u sjenu njegova izišli su na površinu, a sada ga lagano turaju u propast. Ne propada on kao političar, jer mu politika donijela korist, ali stradao za to, jer ga varaju i sišu oni, koji su mu najbliži i koji mu se prikazuju najboljim prijateljima. A ovi su baš oni, te mu otimaju klijente,

nagovaraju ga na lude i propastne pustolovine, izlažu ga blamažama, jer su parasi i jer hoće da njegovu lešnju izgledju. Ovakova stranka ne može se nadati uspjehu.

I u Utvari i među demokratima sami nemoralni i korupcija. Obim puklo pred oči, da će se u ponor sunovratiti, zato pružiće jedni drugim ruke ne bi li se uzajamno održali. Ali među utvarašima ima takovih, koji ne zaboravljaju na udarce iza ledja, koje im zadadoše sami njihovi drugovi. Zato su ovakvi prigodom kompromisa sa demokratima igrali dvojčenu ulogu u nekim svojim učinilima... bar ketu. U čem se te barekete sastoje, to je već svim poznato. Sad ovakvi radi načelničkog mjeseta obigraju oko demokrata, da ove izrave proti svojim drugovima.

Uz ovakovo stanje stvari iasno je, da su i utvaraši i demokrati bili shvatili, kako im sam kompromis ne će donjeti željena ulja i da ne će moći odoliti pravašima. Trebalo ju novih lukavština.

Iznešće naime neke kandidature za parlament, koje su uvažavaju položaje te osobe kandidata pokrivaču, direktni pritisak na izbornike. Tako u Zadru kandidiraju konta Borelli, predsjednika Gospodarskog Vieča. Kao takav Borelli pokriva jedno mjesto na koje ga je imenovalo Njegovo Veličanstvo. To je vanstranačka, zemaljska ustanova, koja ne smije od pojedinača biti izrabljena u agitacione, izborne svrhe. Pridržavajući čast predsjednika Gospodarskog Vieča, a istodobno kandidirajući Borelli onim časom pravi nemoralni, pritisak na izbornike, koji su ogromnom većinom poljodjelci i koji imaju veliki saobraćaj sa Gospodarskim Viečem. Jasno je, da će Borellia agitirati cijelo osoblje Gospodarskog Vieča, da će upotrebiti obećanja i prianje, jer Gospodarsko Vieće razpolaze sa stanovitim pogodnostima koje mogu izvesti pritisak na izbornike. Kako će pak izbornici imati povjerenje u tu zemaljsku ustanovu, ako joj predsjednik zalaže u žestoku političku borbu? Politička pristojnost i moral zahtijevaju od Borellia, kad hoće da kandidira, da odstupi sa svog mesta i da onda ka neodvisan čovjek u političkoj vrevi sudjeluje. Mi mu ne ničemo pravdu da kandidira, ali iztječemo inkompatibilnost između njegovog položaja i kandidature.

Dok ovako u Zadru, slično se događa u Makarskoj. Tamo kandidiraju dra. Melka Čingriju, predsjednika Vjeresijske banke. I ovaj im u ruci sredstva, da izvodi pritisak na izbornike dužnike banke. Ovo je sve tako jadno, tako kukavno, tako intrikanski — Utvara je sve poduzela, da se spasi. Segnula je za skrajnja sredstva, sve je makla čim neovlašteno može u agitaciji razpolagati. Ali ove činjenice samo pravaše više potiču na zješči, odlučniji nastaj. U očaju Utvaraši kompromitiraju svaku najelementarniju pristojnost, a to je uvek bio znak, da je početak konca nadosa...

IZMEDU ŽIVOTA I SMRTI. Iz talijanskoga preveo Don MARKO VEŽIĆ. (Nastavak).

Gospodja je Gjilda bila u svakoj lijepa žena. Bila je visoka, dievoi telia surazmerni, profil grčkoga kipa, kosa crna, a oči izrazite; Svedjer se odjevala poduprnom elegantnošću; njezine su haljine bile tako uza kip salivene, da su savršeno i bez cigle mrske označavale docigju crto kiparskih forma. Koracala je uspravno i ukočeno, a pri tome svoga ruha ne bi smršala; bi reči, da je božica.

Sva je brečala sa zdravljem i ondje, u sobi grofice Julije, njezino cvatno obliče, njezina nježna i ružična put, u očitoj je opreci bila sa bledim i iščumiganim crtama, s iznenđilim i sa prošutim telom sirotne bolestnice.

Nu grofica joj nije zavidiela na njezinu zdravlju i dražestju; i odišće je bila plemenita srca, da bi bila najljubnija na čiju sreću. Nu odkada se dosegla, da njezin muž govor i gospodji Gjildi nekim očitim zanosom i da se ne izmije prigodom, da se s njome treti, toliko je antipatija oblađa protiv prijateljice, da se sva tresla, netom bi ugledala njezine oči

s onim ustaljenim posmjehom na ustrama i onim glasom, koji joj zadaje rane poput oštara i zaoštirljana iglina rta.

S njome se bila upoznala na domjenku i njihov se odnoso preli u prijateljstvo, netom joj Gjilda postade komšijom po obitailju. Iz početka je vjerovala izkazima prijateljstva i simpatije, kojima se ona razmećala, misleć, da je to iskreno, a i odvraćala joj je istom ljubavlju. Nu kad ju je potanje upoznala, razodrši, da su sva ona uveravanja himbenja, popune se na povije i počne to s njome poputnati hladnokrvno. Kad opet uoči, da ona nadostavlja s nekom snažnom ljubavlju i prama njozi i prama kćeri joj, a ne umije o istoj uriti pritijati to sva ona prilagivanja, što ih sakupija oko grofa, pričini joj se, da joj je s očiju ona mrlja na pamet mužka ideja smrti, ostavljajući nju bašinicom čitavoga svoga imuka.

Naravno — neutješnjem se prikazala sa muževiću smrti, a dok je na se navlačila kajalčko porušeno ruho i svedjer ga opakivala, u to je u svojoj pameti sredjivala nove planove budućnosti.

Tako joj, da samo pripomenemo, kad je bila dosta imućna, ne bi bilo mrsko prisajediniti svojoj ljepoti kaki naslov i grbič. „Bi-

Izborni zgodopisje.

PAZITE NA IZBORNE IMENIKE!

Izborni imenici su već u svim občinama izloženi. Upozorujemo naše pristaše, da budno iprave na te imenike i da pregleđaju, da li je koji pristaš izpušten. Neka se odmah utoci podnesu. Izborni pravo glasa imaju sve mužke osobe, koje su na vršile dvadeset i četvrtu godinu, koji su pripadnici austrijski te su neporočni.

Prva pravaška skupština u Ivčevićevom kotaru. — Pred vrata Trogira.

U prošlu nedjelju obdržavala se je prva izborna skupština pravaška u sreži Drniš-Trogir. Junački žitelji Segeta, koji leži na domaku Trogira, ozlojeđeni nad tridesetogodišnjim nemarom Ivčevića i Mikule, za njihovo selo, pozvane u svoju sredinu pravaškog kandidata dra. Krstelja, da drži skupštinu. Dr. Krstelj se je spreman odzvao tom pozivu. Pošao je u Seget preko Kaštela praćen odlicnom kitom kaštelanskih pravaša, među kojima i vođe Damjan Katalinić, Gađo Radunić i Ivan Danilo.

Medutim kroz to vrijeme dokotrijala se u Seget sačića Mikulinih ovinisika iz Trogira. U nekoliko kočija došli obč. tajnik, geometar, skoro cijelo občinsko osoblje, rubač, tri redara i nešto uličara, kojima se na licu čitalo, da su unapred ogrljali plaćenim pićem. Segćani ih s preziron motrilji. Nisu oni ljudi, koji se daju zastražiti od občinske sile, jer im je uvek u pameti sve ono zlo, kojim je došlo od dosadanje občinske uprave i Ivčevića. Oko dvije stotine kršnja, junački i sviestnih Segćana okupilo se oko dra. Krstelja i njegovih drugova na obali, dočim se je medju nadolijim Trogiranim mogao opaziti samo jedan iz Donjeg Segeta i nekoliko Brđana, koje su oni zastrašivanjem zaveli. Među inim Segćanima, koji obokši dra. Krstelja, opazimo ove uglednije: Tomu Marjanoviću Šeu, dičnog starinu Vicku Baradu, Baradu Ivu, Božu Lučinu, Vicku Šore, Marina Šore, Astu Baradu, Božu Špitku, fra Josu Špiku, Ivu, Franu i Antu Lozovinu, Ivu Aničiću, Marku Mašćeu, Filu Pavkovića, Grgu Marjanoviću Šeu i mnoge druge. Bio je ugledni Marjanin Ivan Klarović.

Oko jedanaest sati započela je skupština. Predsjedao je ugledni i upliven Segćanin Tomu Marjanović Šeu, koji je sve prisutno pozdravio, a u prvom redu dra. Krstelja, te predstavio komesara dr. Peršića. Tad je dao rieč mješčanu fra Josi Špiku, koji je svojim "braći" iz sreca progovorio prikazavši sve težake jade, koji tari u trogirsak Zagorcu, a koji potječe od nečega i nerada načelnika Madirazzu i Ivčevića. Dotakao se je i 30-godišnjeg zastupnikovanja Ivčevićeva, koji se nikad ni pojavio nije u njih.

hovoj sredini i koji za njih ni mario nije. U te mjere ona četica trogirske plaćenika i uličari otvorila grla, da protisu: Živo Ivčević. No kao unebesni Segćani odgovorile jakim glasom: dol! Ivčević! dol! Madirazzu! Trogirske uličari u svojim zeljim srćima nadješ još toliko kuraže, da su neki od njih živuši. Tad sa pravaške strane razvi se oduševljeno klicanje dra. Krstelju i stranci prava. Neki Mikulini plaćenici, jer im tako naredjeno bilo, počeli su tuliti, ali ih se s mjestu ustakalo, da im začetvrti sati nije palo na pamet ni zimuti. Komesar je na to naredio, da se ona Šaćica trogirske balavaca makne podatje. Tako pod začetom redara trogirske i oružnika mogli su po potu put drenuti. Fra Josu Špiku pozvao je sva svoje sumješane, da kao jedan čovjek pristanu uz pravaškog kandidata, koji će se za težake svim silama brigati. Unebesni Živo dr. Krstelj popratio je zaključne njegove besede.

Iza njega govorio je kandidat dr. Krstelj. Čim se podigao pozdravio ga burno klicanje. Pojedinci s druge strane počeli tuliti. Na to im dr. Krstelj dobaci: Ili vas je strah čuti reči poštenog čovjeka, da same sebe hočete začetuši?

Dr. Krstelj zahvalio se na pozdravu i izjavio svoje zadovoljstvo, što je mogao doći u sredinu onako svestnih i čestitih težaka. Vidi posvemašnju zapuštenost tog sela sa strane vlasti, a po gotovo občine i priznaje, da Seget treba marmne ruke, koja će mu pomoći. Govori o narodnim sisavcima, koji su sjeli na položaje u pokrajini i iste izrabljaju za sebe, a da za narod i ne misle. Tako je i u trogirskoj občini. Stranka prava, koja u svom programu ima napredak cijelog naroda, a osobito težaka, onog mnogogodišnjeg patrika, odlučila je sve poradići, da narod iztrgne iz onih Šapa, koje ga guše. I evo dodjemos u pašaluk Ivčevića i Madirazzu. Niesmo se bojali njihovih prijetnja ni njihove sile, jer znamo, da njihova moć nije u narodu. Evo im dodjemos pred vrata Trogira, a do malo eto nas i u Trogir. (Burni podatak: Živo! Tako je!) U Trogir čemo! Dole s pјavicom narodnim! Ivčević i Madirazzu premda su znali, da će ovdje doći, niesu imali toliko odvajnosti, da mi se glamov suprotstavite, nego su postali onu onamo plaćenu rulju, koja ne zna što je domovina, što je ljudska sloboda. Ovakove mora narod da zbací. U Drnišu, u Promili, u Lečevici sve planti gnjevom proti dosadanju zastupniku, koji je težaka puštao na milost i nemilos nekoliko gulinika i spašiha te svi listom hoće, da se Ivčeviću otresu. Ja se nadam, da će i dični Segćani, poznati sa svog junačstva i čeličnosti biti u istom kol

li se zagledale u bilježu, ne poznaju one suprotstvu, već to ravno k piketu gredu, lo-matajući i preskačući pripone, koji se odapinju njihovu koraku.

Rodom neimatinje ruke, prvi joj je san bio da se obogati, a neka tko toliči, povedeni za ujezinom ljepotom, čeznuli za njezinom ja-bukom — sve je to ona odbila, a uđa se za šesdesetogodišnjeg starca, koji je, da se nadoknadi, bio gavan. Nije se već vjenčala, kad je zasvirši želja, da ostane udovicom i neodvisnom gospodaricom muževjega žitka, a i ta joj se sreća nasmije. Do iza pet godina pada joj muž na pamet mužka ideja smrti, ostavljajući nju bašinicom čitavoga svoga imuka.

Naravno — neutješnjem se prikazala sa muževiću smrti, a dok je na se navlačila kajalčko porušeno ruho i svedjer ga opakivala, u to je u svojoj pameti sredjivala nove planove budućnosti.

Tako joj, da samo pripomenemo, kad je bila dosta imućna, ne bi bilo mrsko prisajediniti svojoj ljepoti kaki naslov i grbič. „Bi-

ljubkim pogledom i drugo ne treba, već jošte pritegnuti k sebi priljubost vješće Line, koja joj se nekata uz dlanu penje, pa tko će onda znati, što bi se moglo prigoditi!“ — ovako ih je redala gospodja Gjilda.

Medutim, je njoj bilo uhrano starošću svogoga riza podarivali vajnu Juliju i nje, s malim, bilo dana, da nije prinjela tu žrtvu i s njome po podne proboravala. Dočim grofica, koja je pronicavala, kako je to prirođeno do cijelome bolestniku, pribirala končice dociglo, što bi je Gjilda poprela — a ma ni u nastojanju nije joj bila harna zbog njezina nastojanja; njezina joj je prisutnost svakoga dana sve to jače dojadivala.

U njezinu sobi nije bilo one pritišće i mira, što se običajno nalazi po bolestničkim sobama. Pošto se grofica zatrgala, svi su joj se bili privikli. Iz početka se iz tih razgovora, pozatim sve jače izdižu glasom, bilo je i smieha i čavrila-nja na obir i do te, kô da i nema više bolestnice. Je i to, da je njezina glava bila bistra i artekanje joj nije zavjetovalo.

(Nastaviti će se.)

sa cijelim kotorom, e da tim dokažu trogirske gospodje, kako oni nisu marva, koja se na izbore kao na pazar vodi. U to ime: živjeli mi Segečeni! Do vidova na dan izbora!

Govor dr. Krstelja elektrizao je sve. Klicanju ne bilo konca, tako te se ni ne čulo nekolikočak trogirskih zvndala.

Zadnji je govorio g. V. Kulic: Sa gnušanjem i ogorčenjem odvraća glavu onoj šačici plaćenika i uličari, koji ne znaju što je sloboda i što je ponos ljudski. Govori samo Segečanim, onim hrabrim Segečanim, koji su u prošlosti dokazali, da znaju svoju slobodu i svoj obraz braniti do zadnje kapi kri. Evo je i sad kucnuo čas, da Seget prvi trogirskoj občini stupi na čelo jedne borbe, koja ima da struši silnike i unesrećiteљe naroda. Ovi izbori su zgodna, da se trogirskom paši Mikuli zadade prvi kaki udarac. Segečani neka junaka kolo predvode i pobjeda bili će sigurna. I onda će radom pravaške stranke i marnog novog zastupnika procvasti ova zapuštena Zagora, koja ne ima ni puta, ni vode, ni škole. Kada zvezda sa svojih ledja Ivčevića, onda će kucnuti zadnji čas i Madrizu, a narod će odahnuti, jer će mu pošteni ljudi i radišni zastupnik nadoknadi dosadašnju zapuštenost. Mi ne obećavamo ništa; samo naš kandidat obriće, da će raditi za narod, a to je ono, što je glavno. Završuje kličući Segečanim i drugi Krstelju.

Na to je skupština bila zaključena. Dr. Krstelj bi poklicima odprao da na kraju mjesto, odakle se odvezao u Kaštelu, kroz Trogir nešto dječjirije je viknulo, no kad im se je pokazao prst, uzmaknove sve do na most, gdje se iza redara posakriše. U Kaštelima su nadošli bili posuti cvećem sa prozora, dočekani od vrlih Kaštelana i klicanjem dopraćeni do stanu gosp. Gaje Radunića, gdje su bili milim gostima u onom rodoljubnem i gostožubivom domu.

U četiri sati posle podne množstvo je izčekalo dra Krstelja i njegove pratice pred kuću g. Radunića, odakle ga odpratio do Sokolane, gdje se sastanak obdržavao. Odusjevljeni kaštelanski pravaši dubkom napuniše prostorije. Damjan Katalinić otvorio je sastanak i pozdravio dra. Krstelja kao brata. Prikazao da našu borbu stranke prava, u kojoj da će i Kaštelani proti silnicama učestvovati svom silom. Završio sa: Živio dr. Krstelj!

Kad je dr. Krstelj ustao dvorana je jeknula dugotrajnim klicanjem. Njegova žarka i odlučna, mužka beseda, kojom je prikazao korupciju i nemoral Utvare, izazvala je burne prosvjede proti onim kukaveljima. Iztakao je bratstvo Šibenčana i Kaštelanaca i ove zadnje pozvao u borbu ne da dra Krstelja, nego proti nametnicima i špekulantima.

Dvorana se tresla od gromornog klicanja, koje se opetovalo i za govora V. Kulicu i G. Radunića. Nakon toga množstvo je dr. Krstelja odpratio do željeznicne uz silne poklike i poslušnici ga cvećem.

I tako je završio onaj dan, koji će ostati u neizbrisivoj uspomeni, jer on bilježi prvi jaki udarac na kotor, za koji su utvaraši držali, da u njim imadu naslijedno pravo.

Imamo na koncu da opazimo, da se je politička vlast držala vrlo pasivno prama smuljivima, kojima rek bi da nisu po čudi javne skupštine i sloboda govora.

Terror Mikule Madirazze.

Trogirski načelnik, poznata šupljina glava, barbu Mikulu, pobiesio je bio kad je čuo, da će dr. Krstelj držati skupštinu u Segetu. U oči skupštine razaslao svoje ljudje na sve strane nagovaračući Segečane, da ne idu na misu u Seget nego u Trogir. U subotu posle podne poslao tri redara u Seget, da agitiraju i mute medju seljacima, ali su bili odbijeni. Postao je i opata trogirskog Sentinela. Taj velečasti gospodin preko mjerje se je zaboravio u žestokoj polemici sa fra Josom Špičićem. Htio ovog svakako svrnuti za Ivčevića, a kad uvidio odlučnost i samostavni vlog redovnika, do viknuo mu je biesno, a na sablasnu prisutstvu: „Boga mi, da sam Yam ja provincial digao bi Yam misu, tu to što ste proti Ivčeviću, a za Krstelja“. Ovaj strastveni i nepromišljeni izlaz zapanjio je sve prisutne.

Mikula se je htio latiti još jddnog sredstva, da omete skupštinu. Bio naime nađozio rondonarima, da njih dvanaest na skupštinu doboružan i da ju osuđete. No mi ne vidjesmo — ni jednoga!

Mikula pako razumio je, što za njega i za Ivčevića znači skupština u Segetu, te se vas bio okupao u pjeni nemoćnog biesa. Na sve strane je govorio: „Ne smi on u Seget! Ja cu Krstelja na travarici Šabon docekat!“ Naravno, da je Mikula oprezno izbjegao i dodirnuti se sablje, tako da se nije ni pokazao dra Krstelju pred oči ni imao sreća na skupštinu doći. Pričali su nam još zanimivih stvari, kako Mikula o miti seljaka sa varavim obrećanjima, a o tom temo u drugom broju.

Tri skupštine dra. Drinkovića.

Makarska, 15. svibnja.

Jučer u jutro automobilom prispio je amo zastupnik Dr. Drinković sa gosp. I. Jelavićem, da obadje svoj izborni kotor, i da po raznim mjestima drži izborne sastanke. Jučer posle podne popraćen od g. Mate Klarića i nekih drugih rodoljuba pošao je u bližnja sela, naime u rodoljubnu Bašku i Brelu, u kojima ga dočekao silan narod sa svojim vrhunjcima, glavarima, učiteljima i t. d. Dr. Drinković držao je govor. Kad je kraj, držao je g. Klarić i Jelavić. Svi bijahu od mnogobrojnog naroda burno aklamirani, te su sastanci svršili najvećim redom i odusevljjenjem.

Dr. Drinković svojom pojavitom i krasnim govorom privratio je ljubav i povjerenje celog tamjanog pučanstva, koje će kao jedan čovjek listom na nj glasovati.

Treba iztkanuti, da u 50 godina borbe ovaj je prvi put, da se je jedan zastupnik s tamošnjim pitom i rodoljubivim narodom sporazumio i u doticaj došao.

Kad se amo povratio oko 7 u pratnji našeg izbornog odbora, dr. Drinković pošao je u Sokolanu, u kojoj se imao držati izborni sastanak. Malo posle 7og sata dvorana je bila prenapanjena od svih raznih gradjanskih slojeva. Gosp. Klarić brojnom občinstvu predstavio je kandidata, iztkanuo njegove velike zasluge, neuromni i požrtvovni rad na korist naroda i hrv. domovine, nadodav još, da je vrlo sretan na kotor, kad ima ovakvog uvidnog i zaslužnog rodoljuba za kandidata, iako Bog da, i za našeg zastupnika. Dr. Drinković je na to uzeo rječ i govorio iz rodoljubne duše o pravaškom programu, o radu u saboru pravaških zastupnika, o zadaći zastupnika, o beznačelnosti protupravaških stranaka, koje za nevolju se zdržiše, same da suptu pravaše. Nisu se sramile zdržiti se pokle su se za više godina na najsrmatniji način ruže i gridle, a sad u naruču jedni drugim padose; toliki strani u kosi utjerala pravaška stranka. Cilji je govor bio najvećim odusevljenjem slušan i višekratno i burno odobravan. Govornik je ostao silno ganut i uzbudjen na ovakove srdačne i spontane ovacije, da nije imao dovoljno reči da se izborenicima zahvali. Posle njega govorio je naš vrli i vredni fra Ante Čikojević. Nemoguće je kratko iznjeti što je on iz svoje plemenite duše govorio. Zahvalio se dru. Drinkoviću na njegovom jezgovitom govoru o ljubavi domovine i o obrani kršćanskih i katoličkih svetinja, za koje on je spravio do potrebe svoj život i svoju krv dati, a na obranu naših svetih amaneta. Naš će narod sretan biti, bude li imati za svog budućeg zastupnika dra. Drinkovića, tog određstog pravaša i branitelja naših amaneta. Još reče, da u ono tmuorno doba za pravaštu, od kad u zadnje doba sve stranke, vlasti, načelnici se podigaju da unište pravašku stranku i ako moguće, pravašku ideju — moramo najviše zahvaliti junakušom Šibeniku i junakaškom šibenskoj trojici, naime vrhunec zastupnika Šibeniku i Kaštelanima.

Naši su se pokleli da se više godina na najsrmatniji način ruže i gridle, a oni njima udare globu na ono deset repa ko turski paša, pa danas hoće „mile lale“, a sutra će „crni vratre“. Ne mi, neg svi iz Prgometi, iz Labini i Prapatnice, a tako će iz sve Zagore — kako čujemo — ako budu imali pameti, izpušti Ivčevića, a do malu i Mikuli ćemo reći: Tko za tudom vnom podje, sam ostržen kući dodje.

Iz Petrova polja. Pišu nam odanle: Amo je narod vas za dra. Krstelja, jer mu dodijalo tridesetgodišnje licenčarenje starog Ivčevića. Zapuštenost Petrova polja je već poslovična. Onaj Ivčević nije bio kadar kroz toliko godina jednu dobru i koristnu stvar za taj bured narod izposlovat. Kao da Petrovo polje nije za nj niti postojalo. Za vrijeme njegovog zastupnikovanja umiralo je na stotine Petropoljaca od lute groznice, koja su Čikoline barutne stvarale. Zato Petropolje hoće pravaškog kandidata, koji će i za njih raditi. U nedjelju se mnogo svitaša sakupilo u Ružiću te je tom prigodom zasluzni gradački župnik fra Bone Baraćević protumačio ljudima pravašku borbu, koja ide za tim, da srši one dosadanje licenčare, koje za siromašan narod ne mire, a da ih nadomjesti mladi, zauzeti i pošteni ljudi. Petropoljci su odusjevljeni klicali dru. Krstelju, koji je samo jako dobro poznat i od naroda obljubljen. Svi će Petropoljci ko jedan čovjek glasovati za dra. Krstelja, zajedno sa ciljem Zagorom, koja se sada tek prenula od dugođišnjeg sna, na junakačke noge stala i prihvata za kandidata čovjeka po svom sruču. Živio dr. Krstelj!

Dr. Melko Čingrija imenovan je u Makarsko-Neretvanskom kotoru utvarašo-demokratskim kandidatom. Da se to kapacitiraju neke svoje otisi su bili u Makarsku dr. Trumbić i dr. Smolaka.

Komu krunu komu dvie. Pišu nam iz Suhog Doca. I amo se dotura naš Mikula s brca, da tura Ivčevića, pa djeći dijeli po krunu, a ojačim po dvie. Neće Mikula ovog puta vjera ti je, pa da saspeči sve ono što si nam kroz ovo svojih godina odikdovalo od zaloga! Ljuto si nai ujo, a Ivčević učivilo, pa čemo vam sad vratiti šilo zaognilo.

Jos o prevari sa Vukovićevim „izključenjem“. Pametna je spiska „Sloboda“. Tim pametnija, što joj se mozik sabio u peti. Ona, koja falzificiranje, kletvanje i blaćanje, svih osoba i svih stranaka uvela u Dalmaciju, ona, koja je moralnu korupciju uvriježila u nekim krajevima među seljstvom, toli je još držovita, da se bezobrazno usudjuje govoriti kao da mi tobože falzificiramo. Radi se još o kompromisu između utvaraša i demokrata, po kojemu da je izključen Vuković. Mi onom zgodom, registrirajući taj zaključak objavili stranaka, prama našim informacijama upri smo prstom u varku, koja se iša tog zaključka krije: naime, da ga tobože iz kandidacione liste riši samo da bi Vuković, koji da će kandidirati na svoju ruku, uz mogao zavesti neke pojedince, čija mu podpora eo ipso bila izključena, čim bi ga te

Pozivljemo dr. Smolaku, da čisto i bistro izjaviti: je li ili ojač istina, da je on upravo vlastoručno pismo na neke svoje pristaše u neretvanskom kotaru, u kome im kaže, da ako „hrvatska stranka“ poduprje kandidaturni vit. Vukovića, da će i demokrati morati se za nju zauzeti da prodre.

Nas urednik g. Kalist Tadin imao je neki dan prigodu, da se podpuno uvjeri o izpravnosti gornjih navoda, koji se nalaze u pismu dr. Smolake na neke neretvanske gradjane. Pozivljemo s toga dr. Smolaku, da izjaviti: iko laže u njegov organ „Sloboda“? Mi mu stojimo na bilježi. Neretvanski pravaši znati će proniknuti u demokrata, ali pri tom smo odgrnuli zastor, iza kojeg se je krala nedostojna prevara javnosti. To, što smo mi tu izbornu smislicu na vremje otkrili i tim joj osušili uspjeh i efekat, razbijesno je „Slobodu“ te se na nas nabacuju uličarskim prostotama. Do nas ne dopira, nego padaju ponovno u onaj gnjili i pokvareni ambient, iz kojeg je jedino onakav list mogao i niknuti.

„Sloboda“ pak osvrćući se na naše pisane o tom veli nam, da smo falzificirali. To je prosta glupost, dostašna ljudi oko onog listića. Mi niesmo ništa, absolutno ništa falzificirali, nego smo navele pošteno zaključak utvaraša i demokrata, ali pri tom smo odgrnuli zastor, iza kojeg se je krala nedostojna prevara javnosti. To, što smo mi tu izbornu smislicu na vremje otkrili i tim joj osušili uspjeh i efekat, razbijesno je „Slobodu“ te se na nas nabacuju uličarskim prostotama. Do nas ne dopira, nego padaju ponovno u onaj gnjili i pokvareni ambient, iz kojeg je jedino onakav list mogao i niknuti.

Da pako zabašuri malo ovu prijavštini, demokratski listi se ponovno lač občinske kuće sv. Jakova. Još je jednom to „Sloboda“ iznijela i mi joj lažasusno u grlo i kad se od nje tražila zadovoljstva, njezin je urednik uzmakao, označujući onakovo pisanje u svom pismu kao da uobće ne zaslužuje osvrtanja. A sad opet iznose, prema niesi imali kuraže, da poštemen ljudima povjere opono pitanje, kojima se stavljalo na razpolaganje sve potrebito.

Pak da niesu kukavice! Mizerije su ono...

Agrarni kandidat u Zadru! Iz Zadra stiže viesli, da će tamo kandidirati, podupruti utvaraša i demokrata, konte Hubert Borelli. Ta glasina nije još potvrđena te nam je težko u nju vjerovati, jer bi nemoralno bilo, da Borelli izrabiti svoj položaj predsjednika jedne zemaljske ustanove, gospodarskog vieča, a da tim za sebe agitira i pravi presiju. Ako ga je zbijala spopala volja, da kandidira i da se blamira, onda neka se zahvali na onoj časti. To od njega traži najelementarnija politička honestnost.

Utvaraško-demokratska kandidatura u Sinju. Sini, 13. svibnja: Danas u prostorijam „Cetinske Pučke Stedione“ obdržana je skupština pristaša utvaraške i demokratske stranke za proglašenje zajedničkoga kandidata za parlament u osobi občinskog liečnika dra. Masovčića. Na razne pristaše upravili su poziv, na komu ništa manje već stoje četiri Tripala podpisana, dva mlada a dva stara; još je falio peti gospor Kekić, koji se bavi poljim kod Kravare.

Inješena kandidatura dr. Masovčića malo odusjevljenja je našla kod naroda, pošto za prve izbore Piero Tripalo iznio je svoga zeta Mazzia, a sad Antonije Tripalo iznosi svoga zeta te naravno u sav glas se više: **izazašao Masovčić a izazašao Tripalo ista je stvar kao da bi izazašao Mazzi.**

Pogovara se da će Vrličani iznjeti svoga kandidata u osobi Begovića. Uzalud sporazum utvaraša i demokrata. Što je doživio Mazz god. 1907, to će doživiti i dr. Masovčić god. 1911.

Nadzornik voćarstva i maslinarstva.

Mnogo i mnogo iznenadjenja sa strane vlaste doživimo mi u Dalmaciji u različitim podhvatima, tako i u tobožnjoj akciji za podizanje gospodarstva, a osobito voćarstva i maslinarstva; dalje je uprav to sprudnja i ništa drugo, ne svaki sud je sledićešča:

Dve su godine već prošle, što na namjestništvu sjedi čovjek, koji nosi titul „Nadzornik voćarstva“, berie platu i odlučuje se, da uči jezik voćara. On je onaj, od kojeg bi naši voćari imali da nauče, kako da se racionalnije radi sa maslinama i sa voćkama, koji bi imao davati inicijativu, da se što više razširi sadnja voćaka itd. O ovom „stručnjaku“ smo lanske godine pisali, ko je, i kakav je načinom došao u Dalmaciju, pa bi bilo suvišno iznašati opet iste stvari. Istina je, u kratko, da je ovaj dečko (bit će mu 26 godina) imenovan u devet činovni razred i sa 6000 „Reizpaušala“ i to i ne godišnje, već prema tome dok potroši; i s ovim svojim radom pokriva mjesto stručnjaka za voćarstvo. A „Smotra Dalmatinska“ od 10. prosinca prošle godine, pod naslovom „Rad vlaste na promicanju gospodarstva u Dalmaciji god. 1910“ ubraja spomenuto stručnjaka u osoblje za obilaznu pouku, a dalje o istome kaže: „Ovaj je za sada dodan dvanaste godine osječku. Pored obilaznog poučavanja na mađarskom jeziku, riječavši u vlastitom jeziku, a u kojem jeziku riješava spise.“

HRVATSKA VJERESIJSKA BANKA :: PODRUŽNICA ŠIBENIK ::

Centralna DUBROVNIK. Podružnica u SPLITU i ZADRU
DIONIČKA GLAVNICA 2,000.000 K
PRIČUVNA ZAKLADA U PRITIČCI 250.000

BANKOVNI ODJEL

PRIMA ULOŽKE NA KNUŽICE U KONTO KURENTU I ČEK PROMETU; ESKOMPTUJE MJENICE, OBAVLJA INKASO, POHRAŇUJE I UPRAVLA VREDNINE. DEZIVE SE PREUZIMaju NAJKULANTNije. IZPLATE NA SVIM Mjestima TU i INOZEMSTVA OBAVLJAJU SE BRZO I UZ POVOLJNE UVJETE.

MJENJAČNICA

KUPUJE I PRODAJE DRŽAVNE PAPIRE, RAZTERETNICE, ZALOŽNICE, SREĆKE, VALUTE, KUPONE. PRODAJA SREĆAKA NA OBROČNO ODPLAĆIVANJE. OSIGURANJE PROTIV GUBITKA ŽRIEBANJA. REVIZIJA SREĆAKA I VRIEDNOSTNIH PAPIRA BEZPLATNO. UNOVČENJE KUPONA BEZ ODBITKA.

Velika tvornica tjestenine i mlinice za raznu hranu.

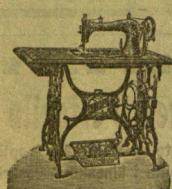
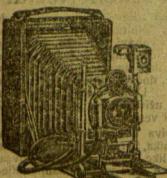
Pomoću najmodernijeg motora proizvadja svake vrsti ovog jestiva od najboljeg marseljskog griza kao i od dobrog i najfinijega pšeničnoga brašna.

Tvrđka Ivan Šupuk i brat Šibenik

Knjižara i papirnica Jvana Grimanića - Šibenik

preporuča p. n. občinstvu svoj veliki izbor hrvatskih, njemačkih, talijanskih i francuzskih knjiga, romana, slovnica, rječnika, osta pisacih sprava, trgovачkih knjiga, uredovog papira, elegantnih listova za pisma i razglednice. Prima predplatne na sve hrvatske i strane časopise uz originalnu cenu sa tačnim i brzim dostavljanjem u kuću — Velika zaliha svakovrstnih teplomjera, cykler-naočala od najbolje vrste, leća u svim gradacijama.

Vanjske naručbe obavljaju kretom pošte.

Skladište Fotografskih aparatova i svih nujnogrednih potrebitina. — Preuzimaju naručbe svakovrstnih početa od kaučuka i kovine. — Skladište najboljih i najjeftinijih šivacačkih strojeva „Singer“ najnovijih sistema.

Velika tvornica voštanih svieća na paru Vladimir Kulić - Šibenik

Preporuča svoje proizvode p. n. ggg. župnicima, crkovinarstvima i bratovštinama.

Nagradjena prvorazrednom diplomom i zlatnom medaljom na rimskoj izložbi poljodjeljstva i obrtnih proizvoda.

Hrvati! Pomozite „Družbu sv. Cirila i Metoda“!

TVORNICA PAPIRNATIH VREĆICA - ANTE ZORIĆ — ŠIBENIK — (DALMACIJA). -

Tvornica je uredjena sa svim potrebnim strojevima. Izrađuje vrećice u svim veličinama i u svim bojama. Ovo je prvo i jedino domaće poduzeće ove vrste. Cene su vrlo ujedene, te domaći potrošiocici ne će imati razloga, da, pored domaćeg poduzeća služe se iz vana.

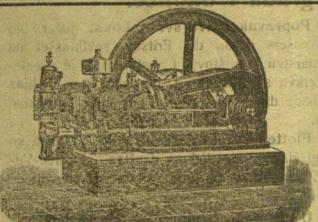
- NARUČBE SE IZVRŠUJU VRLO BRZO I TOČNO. -

NAJBOLJI NAMJEŠTAJI NAGE

Kao što su motori na plin (gas), benzin, žestu, kameno i sivo ulje, na mršavi plin, za obrt.-poljodjel sklo i električne namještaje snage proizvodja

Draždijanska tvornica - motora na plin - (A. G. Dresdner Gasmotoren-Fabrik)

Tražite cienike i proračune. — Ba dava. — Dopisivanje hrvatski, talijanski, njemački i slovenski.

EMANUEL i OSKAR KRAUS

Izklučivo glavno predstavništvo, kamo valja upraviti sve upite:

TEHNIČKA poslovnica TRST, Via San Nicolo 2c.

HRVATSKA TISKARA

(Dr. KRSTELJ i drtig - ŠIBENIK)
IZRADUJE SVE TISKARSKE POSLOVE VRLO UKUSNO, A UZ NAJUMJERENJE CIENE.